

Διάσημος πεζοπόρος. Είς ἐκ τῶν περιφημοτάτων διδοιπόρων τοῦ κόσμου ήτο, πρὸ πεντήκοντα περίπου ἑτῶν, δι πολύπλακτος καὶ πολλῶν ἀνδρώπων ἀστεα καὶ νόον γνοὺς περιηγηθεῖς Ἐρέστος Μένσεν. Ήδης πλοιάρχου, ἐν Bergen γεννηθεῖς καὶ προορισθεῖς διὰ τὴν ναυτιλίαν ἐπέμψθη ποτὶς ἔτι ὡν εἰς τὴν ναυτικήν ἐν Κοπεγχάγῃ σχολήν, διῆγαγε βραδύτερον τρικυμιώδη καὶ πλήρη περιπτειῶν βίον, διεκρίθη καὶ ἐν πολλαῖς ναυμαχίαις, τέλος δὲ παρέστη καὶ εἰς τὴν ἐν Ναρβόνιῳ μάχην (20. Ὀκτωβρίου 1827).

Μετὰ τριετῆ πλοῦν εἰς διαστάσας καὶ μετὰ τρία ταξείδια εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας ἐπανελθὼν εἰς Λονδίνον ἐτεῖ 1818 ἐπεχείρησεν δὲ Μένσεν, συνεπείᾳ ἐνὸς στοιχήματος, τὰ πρώτα αὐτὸν διδοιπορικά κατορθώματα, ἐξ ὧν ἀπέκατο εὐρωπαϊκὴν φήμην, τοῦτο ἔστι δύο μακρὰς πορείας, τὴν μὲν ἐκ Λονδίνου εἰς Portsmouth (72 ἀγγλικὰ μίλια) ἐντὸς 9 ὥρων, τὴν δὲ ἐκ Λονδίνου εἰς Λιβερπούλην (150 ἀγγλικὰ μίλια) ἐντὸς 22 ὥρων.

Ἡ ταχυτάτη αὐτοῦ πορεία ἦτο ἡ ἐκ Παρισίων μέχρι Μόσχας, ἣν ἐξετέλεσεν ὡσαύτως συνεπείᾳ στοιχήματος μεταξὺ πολλῶν Ἀγγλῶν καὶ Γάλλων. Ὁ Μένσεν κατέλυπε τὴν πλατεῖαν τοῦ Vendome ἐν Παρισίοις τῇ 11. Ἰουνίου 1831, ὥρᾳ 4 καὶ 10 λεπτῶν, ἀφίκετο δὲ εἰς τὴν μεγάλην πύλην τοῦ Κρεμλίνου ἐν Μόσχῃ τῇ 25. Ἰουνίου, 10 ὥρᾳ π. μ., οὕτως ὡστε διήνυσεν ἐντὸς 18½ ἡμερῶν 352 μιλίων διάστημα ἦτοι 25 ὥος 26 μίλια τὴν ἡμέραν.

Ἐτι μᾶλλον ἀξιοθάματος ὑπὸ πᾶσαν ἔποφιν εἶνε ἡ ἐκδρομὴ ἐκ Μονάχου εἰς Ναύπλιον, ἣν ἐξετέλεσεν ἐν ἔτει 1833, ἀπὸ τῆς 6. Ἰουνίου 1 ὥρ. π. μ. μέχρι 1. Ἰουλίου 9½ ὥρας π. μ., ὅπως μεταβιβάσῃ εἰς τὸν βασιλέα Ὄθωνα χαιρετίσματα καὶ γράμματα ἐκ τῶν ἐν Βαυαρίᾳ συγγενῶν αὐτοῦ.

Ἐν ἔτει 1836, τῇ 28. Ἰουλίου, ἐξεκίνησεν ἐκ Κωνσταντινούπολεως καὶ τῇ 27. Αὐγούστου ἔφθασεν εἰς Καλκούταν, ἐντεῦθεν δὲ ἀναχωρήσας πάλιν τῇ 1. Σεπτεμβρίου καὶ πεζοπόρων διὰ μέσου τῆς κεντρικῆς Ασίας μὲ ταχύτητα τετραπλασίαν σχεδὸν τῆς τῶν καραβανῶν ἦτοι διανύων 19 μίλια τὴν ἡμέραν κατὰ μέσον δρόνος ἐπανέκαμψεν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ο Μένσεν εὑρίσκετο ἀπὸ τοῦ 1841 ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ πρύγκηπος τοῦ Pückler-Muskau. Ο πρύγκηψ, διστις καὶ αὐτοῦ εἶχεν ἐπιχειρήσην πρότερον μεγάλα ταξείδια εἰς Αἴγυπτον, Μικρὰν Ασίαν, Τουρκίαν καὶ διαφόρους ἄλλας χώρας, εἶχε τὴν πεποίθησον ὅτι δι μόνος ἀνθρώπος ὅστις ἡδύνατο ν ἀνακαλύψῃ τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου, καὶ δὴ τὰς πηγὰς τοῦ δυτικοῦ βραχίονος τοῦ Νείλου, τοῦ μεγίστου καὶ ἐκ μακροτάτου ἀποστάσεων ἐκπτεράζοντος τούτου παραποτάμου. Δικαίως ἐπίστευον πάντες ὅτι δι μένσεν ἡδύνατο κάλιον καὶ διαφαλέστερον παντὸς ἀλλου νὰ κατορθωσῃ τὴν ἀνακάλυψιν ταῦτην, διότι εἶχεν ἡδη περιηγήθη χώρας κατοικουμένας ὑπὸ βαρβαρώτατων καὶ ἀγριωτάτων λαῶν, χωρὶς νὰ πάθῃ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην βλάβην. Ο Μένσεν ἦτο ἔτοιμος νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ μακρὸν τοῦτο ταξείδιον πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν πηγῶν τοῦ Νείλου, καὶ πρόγραμματι ἀνεχώρησε. τῇ 11. Μαΐου 1842 ἐκ Muskau τῆς Σιλεσίας κατευθύνθεις πρῶτον εἰς Ιερουσαλήμ, ἔνθα ἀφίκετο ἐντὸς 30 ἡμερῶν, ἐντεῦθεν δὲ μεταβάσις εἰς Καΐρον, καὶ διαμείνας αὐτοῦ διήγας ἡμέρας ἐπεχείρησε τὸ εἰς Νούβιαν ταξείδιον του. Δυστυχῶς ὅμως τῇ 22. Ἰανουαρίου 1843 ἀπέθανεν δι μένσεν ἐν Σινέη τῆς μεσομερινῆς Αἴγυπτου πρὶν ἡ φθόρη εἰς τὸν σκοπὸν του. Ο Μένσεν ἦτο μικροῦ μὲν ἀναστήματος, ἀλλ᾽ ἰσχυρὸς τὸ σῶμα. Ἡτο κάτοχος πολλῶν γλωσσῶν καὶ πλείστων γεωγραφικῶν γνώσεων. Κατὰ τὰς μακρὰς αὐτοῦ πεζοπορίας μετεγειρίζετο ὡς δηλητὸς ἔνα γεωγραφικὸν χάρτην καὶ μίαν πυξίδα, καὶ τοιουτορόπως κατημύσθε πρὸς τὸν σκοπὸν τὰ βήματά του, ὑπεράνω δρέων, διὰ μέσου δασῶν, ποταμῶν καὶ κοιλάδων. Τὰ ἔλη καὶ τέλματα διήρχετο φορδιν τὰ ὑψηλὰ νορμηγικά του ὑποδήματα, τοὺς δὲ ποταμοὺς κοιλυμβῶν. Τὴν πορείαν του ἥρχιζε καθὼς ἐκάστην δρόμου βαδέος, ἀνεπαύμετο δὲ δῆθε τῆς ἐσπέρας. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς πορείας ἐλάμβανεν ὡς τροφὴν τονιτικὸν τινα χυμὸν ἐκ τοῦ φαρμακείου. Τὴν ἀπονίαν ἡδύνατο νὰ ὑπομένῃ ἐπὶ μακρὸν χρόνον.

Ἐκθεσις ἴστορικῶν χειροκτίων. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐτελέσθη ἐν Παρισίοις ἡ ἔναρξις πλουσιωτάτης ἐκθέσεως ιστορικῶν χειροκτίων. Ἐν

αὐτῇ εὑρίσκονται χειρόκτια ἐκ τῆς ἐποχῆς τῶν Ρωμαίων, χειρόκτια τὰ δοῖα ἐφόρει εὐγενῆς τις Ἐλλήνων κατὰ τινα ἑορτήν, χειρόκτια ἀρχαῖα ἀγγλικὰ καὶ γαλλικά. Ἐκ τῶν ἀγγλικῶν ἰδίᾳ ἐν τοῖς βασιλίσσοις τῆς Ἀγγλίας Ἐλισάβετ εἶναι ἀξιοπαρατήρητον διὰ τὸ μέγεθός του, ἐξ οὐ καταφαίνεται ὅτι αἱ χεῖρες τῆς βασιλίσσης Ἐλισάβετ ἡσαν ἐκτάκτως μεγάλαι. Ἐν γένει δὲ παρατηρεῖται διὰ τὰ νεώτατα χειρόκτια εἶναι τὰ μικρότατα, ἐνῷ τὰ ἀρχαῖατερά ἔχουσιν ἐκτάκτον μέγεθος. Ἐκ τῶν βασιλίσσων τῶν ἡμετέρων, χρόνων τὴν μικροτάτην χειρὰ φάνεται ἔχουσα ν βασιλίσσα τῆς Ἰσπανίας, ὡς δεικνύουσι τὰ μικρότατα χειρόκτια, ἀτινα ἐφόρει κατὰ τὸν γάμους αὐτῆς.

Ἡ μεγίστη γέφυρα τοῦ κόσμου θὰ εἴνε τῇ ζευγόνυσσα τὸ Calais μετὰ τοῦ Dover. Τὰ ἀπὸ πολλῶν ἡδη ἑτῶν μελετώμενα περὶ κατασκευῆς γεφύρας, ἐνούσης τὴν Ἀγγλίαν μετὰ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου ἐν τῷ στενῷ τοῦ Καλαί, ἥρχισαν ἡδη νὰ προσλαμβάνωσι σπουδαίαταν χαρακτῆρα. Τα σχέδια πρὸς κατασκευὴν τῆς γυγαντιαίας ταύτης γεφύρας, τῆς μεγίστης τοῦ κόσμου, ἐπερατωθήσαν ἡδη καὶ ἐνεκρώθησαν ὑπὸ τῆς διεθνοῦς (ἀγγλικῆς καὶ γαλλικῆς) ἐπιτροπῆς. Ἡ γέφυρα αὐτὴ θὰ ἔχῃ μῆκος 87 χιλιομέτρων, ἀνάλογοι δὲ πρὸς τὸ τεράστιον τούτο μῆκος θὰ εἴναι καὶ αἱ λοιπαὶ αὐτῆς διαστάσεις. Ἐπὶ ἐκάστου τῶν γιγαντιαίων στύλων, οἵτινες θὰ κατασκευασθῶσιν ἐκ λίθων καὶ σιδήρου, θὰ ἴσταται ἀνὰ εἰς δύ τηλεκτρικοῦ φωτός φωτιζόμενος φάρος.

Ἡ πολυτιμοτάτη ἀστερία (λιθος) τοῦ κόσμου ἔφθασεν ἐσχάτως εἰς Λονδίνον. Ὁ πολυτιμότατος οὐτος λίθος εὑρέθη ὑπὸ τίνος ἐργάτου, διστις ἐφόρτων τὸ κάρρον του χώματά, ἐν τῇ νήσῳ Ceylon; ητοι πλὴν τοῦ Madras εἴνε δι μόνος τόπος ἔνθα εὑρίσκονται αἱ ἀστερίαι. Ὁ ἐργάτης ἐπώλησε τὸν λίθον τοῦτον, διστις εἰχε βάρος 475 καρατίων, ἀντὶ 30 ρουπίων. Μετὰ πολλὰς ἀλλαγὰς δεσπότους ἥγορσθη δι λίθος ὑπὸ τίνος ἐνδοῦ ἐμπόρου ἀντὶ 9000 ρουπίων ἡδη δέ, μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν, ἔχει βάρος 170 καρατίων καὶ δέξιαν ἀνωτέραν τῶν 30,000 ρουπίων. Ἡ ἀστερία αὐτὴ ἀπαστράπτει τέσσαρας φωτεινὰς ἀκτῖνας, αἵτινες ἐνοῦνται εἰς μίαν μόνην δεσμίδα ἀκτίνων.

Στατιστικά. Ἐν τῇ παρόντι καλλιεργοῦνται ἐν Εὐρώπῃ 4200 εἰδη ἀνθέων, εἴς ὧν μόνον τὰ 420 ἦτοι 10 τοὺς ἑκατὸν ἔχουσιν οἴνανδήποτε δομῆν. Τὰ συνηθέστατα ἀνθή εἴναι τὰ λευκά, ἀτινα ἀποτελοῦσι 1194 εἰδη, ἐξ ὧν 187 δζοντα. Κιτρίνων ἀνθέων ὑπάρχουσι 951 εἰδη, ἐξ ὧν 77 δζοντα, κυανοχρόων 594 εἰδη, ἐξ ὧν 31 δζοντα, ιοβαφῶν (violet) 308 εἰδη, ἐξ ὧν μόνον 13 ἔχουσιν δομῆν. Πρὸς τούτοις ὑπάρχουσι 240 εἰδη ἀνθέων διαφόρων χρωμάτων, ἐξ ὧν μόνα 28 ἀναπέμπουσιν δομῆν.

Πάντα δι ίδιος. Ὁ Ἀγγλος Mr. Poole ἦτο πασίγνωστος διὰ τὴν μανίαν τὴν διστις εἶχε τὸν πανταχοῦ καὶ πάντοτε. Τῇ προτεραιότητος του, ἐνῷ ἔπνεε τὰ λοίσθια, ἥρωτησε τὸν πλησίον του ιστάμενον ἱατρόν, πόσον χρόνον εἰσέτι ἔμελλε νὰ ζήσῃ „Ἐως αὔριο τὸ γιδμα“, ἀπεκρίθη δι ἱατρός.

— „Ἐτοι;“ ἐφέλιστεν δι ψυχορραγῶν μὲ δοσμενή καὶ τρέμουσαν ἐκ τῆς ἀγωνίας φωνῆν“ καὶ ἐγώ στοιχηματίζω 100 λίρες, διτι θὰ πεθάνω αὐτὴν τὴν νύχτα!“ Καὶ πρόγματι ἐκέρδησε τὸ στοίχημα.

Μαγειρικὸν καὶ μουσικὸν δργανον. Η θαυμασιωτάτη σοῦσβιλα τοῦ κόσμου ἦτο ἐξ ἀπαντος ἡ ἐν τῷ μαγειρείῳ τοῦ κόμητος Castel Maria, τοῦ πλουσιωτάτου κτηματίου ἐν Treviso τῆς Ιταλίας, ἀποθανόντος ἐν ἔτει 1823. Εἰς τὸν διβελὸν τοῦτον ἡδύνατο νὰ ὑψηλῶς συγχρόνως 130 φητά. Ἐκτὸς τούτου ὅμως τὸ μαγειρικὸν τοῦτο ἐργαλεῖον εἶχε καὶ τὴν ἀνεκτίμητον ἰδιότητα νὰ πάει 25 διάφορα μουσικὰ τεμάχια, κατὰ τὸ δοῖα δι μαγειρικὸς ἐκανόνιζε τὸν χρόνον τῆς διπήσεως τῶν φαγητῶν. Ἀρνὶ φητὸς ἡ Άνγλαιση π. χ. ἦτο καλὰ ὑψηλέον κατὰ τὸ δωδέκατον μουσικὸν τεμάχιον, καπόνι ἡ la Flamande κατὰ τὸ δέκατον δύοντον καὶ οὕτω καθεξῆς. Οὐδέποτε η μαγειρικὴ καὶ η μουσικὴ εὑρέθησαν εἰς τοσαύτην ἀρμονίαν.